

آموزش معکوس در راستای یادگیری بهتر و سریعتر

نام درس: دناى ادیب نام دبیر: غزاله صادق زاده

مبحث: بوستان (حکایت ۲)

پایه: چهارم - پنجم - ششم

مقطع: دبستان

حکایت ۲

شنیدم که فرماندهی دادگر
یکی گفتش ای خسرو نیکروز
بگفت این قدر ستر و آسایش است
نه از بهر آن می ستانم خراج
چو همچون زنان حله در تن کنم
مرا هم ز صد گونه آز و هواست
خزاین پر از بهر لشکر بود

قبا داشتی هر دوروی آستر
ز دیبای چینی قبایی بدوز
وز این بگذری زیب و آرایش است
که زینت کنم بر خود و تخت و تاج
به مردی کجا دفع دشمن کنم؟
ولیکن خزینه نه تنها مراست
نه از بهر آذین و زیور بود

باب اول: در عدل و تدبیر و رای

شرح واژگان و دشواری ها

دادگر: عادل	قبا: لباس-پیراهن
هر دو رو آستر: رویه و آسترش یکی بود- یعنی ارزان قیمت بود	خسرو: پادشاه
نیکروز: خوش بخت- سعادت‌مند	دیبای چینی: پارچه ی حریری که نوع چینی آن مشهور و گرانبها بوده است.
ستر: پوشش	زیب: زیور و زیبایی
می ستانم: می گیرم	خراج: مالیات
چو: اینجا به معنی اگر	حله: جامه ی گرانبها
آز: آرزو	هوا: هوس
خزینه: خزانه- محل نگهداری گنج	خزاین: جمع خزینه
مراست: مال من است	

درک مطلب

۱- چرا فرمانده استفاده از قبای چینی را نپذیرفت؟

۲- به نظر شما سعدی گفته خزاین پر از بهر لشکر بود؟

مجمع آموزشی هوشمند خدیجه کبری (س)

www.kksec.org

<https://instagram.com/khadijekobra1368>